

кѣкво-то и тѣи, и че не треба да туваратъ тежко иго на крат-атъ на ученици-те.

Тогавка Павелъ и Карнава приказаха знацы-те, които направи Богъ чрезъ тѣхъ въ язычници-те. А Иаковъ, братъ Господень, кѣто изговори слово въ собраніе-то, подтвърди, да не става обрѣзаніе, за да не стани това возбраненіе въ обращеніе-то на язычници-те. И само опредѣли, да отвѣгаватъ язычници-те, кои-то вѣрватъ въ Хрїста отъ идолскы-те жертви, отъ удавины и отъ кръвь. И тѣа сѣ забраниха, не обаче съ толкова жестокость; защо Апостоли-те съ сѣкакакъ способъ устроваха вѣрѣщи-те въ Хрїста.

Кѣто сѣ сварши собор-атъ, проводиха пакъ Павла, Варнава и Сїла, притомъ и Іуда, кой-то сѣ наименѣва Варсава, и имъ написаха саморѣчно посланіе, кое-то содѣржаваше, щото сѣ реши въ собор-атъ. Кѣто додоха пратини-те въ Антиохїю, прочетоха въ църквѣ-тѣ посланіе-то, и вѣрѣщи-те язычници сѣ возрадуваха много, заради това утѣшеніе: а Сїла и Іуда утвардиха братїа-та въ вѣрѣ-тѣ, съ слова-та си.

И дору до тогова Апостоли-те забикалаха около Іерусалимъ, и проповѣдаха Евангеліе-то, и пакъ сѣ вращаха въ него, послѣ же реченый-атъ соборъ, толкова сѣ отдѣлечиха единъ отъ другъ, откакто утидоха на проповѣдь, както що сѣ каза, що то сѣ не сабраха вече никога въ сичкїй-атъ си животъ: Но сѣ трудиши сѣкой дете вѣше опредѣ-